

## عنوان مقاله:

کاربرد کاشی معرق در معماری دوره اسلامی

## محل انتشار:

همایش ملی باستان شناسی و هنر سفال و سفالگری (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

## نویسندگان:

فرزاد فیضی - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته باستان شناسی دانشگاه محقق اردبیلی

ماندانا محمدی - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته باستان شناسی دانشگاه محقق اردبیلی

## خلاصه مقاله:

معرق کاری عبارت است از قطعه های بریده شده کاشی که نقوش مختلف را از رنگهای متفاوت تراشیده و در کنار یکدیگر قرار داده و به شکل قطعاتی بزرگ درآورده و روی دیوار یا جاهای دیگر نصب می کنند تا زینت بخش بنا گردد. معرق کاری کاشی از دوره سلجوقیان یعنی در قرن 4 هجری بسیار متداول گردید. در قرن 8 هجری هنرمندان معرق کار به مراتب ار هنرمندان عهد سلجوقی جلو افتادند. هنر معرق کاری در قرن 9 و 10 هجری به روش های شرقی خود رسید و مراکز مهم معرق سازی در شهرهای اصفهان، یزد، هرات و سمرقند ایجاد گردد. از زیباترین کاشی های معرق میتوان به کاشی های مسجد کبود تبریز اشاره کرد که بعدها با تغییر پایتخت از آذربایجان به اصفهان این هنر به اصفهان منتقل شد. کاشی معرق را با مراحل گسترده ی ساخت بدون شک باید یک هنر صنعت نام نهاد. هنری که بعد از دوران صفویه رو به فراموشی بود در دوران معاصر توسط استاد حسین کاشی تراش اصفهانی دوباره احیا شد و به چرخه ی حیات بازگشت و شاگردان او در جهت توسعه ی این هنر کوشش بسیار کردن. اهداف این تحقیق عبارت است از بررسی و شناخت کاشی معرق از زمان پیدایش و گسترش آن در بعد از ظهور اسلام و کاربرد آن در معماری و همچنین شناخت نحوه ی ساخت و طراحی کاشی معرق است. روش انجام این تحقیق کتابخانه ای و اسنادی از نوع کیفی است و با تاکید بر مهم ترین منابع و مآخذ در حوزه ی کاشی و کاشیکاری گردآوری شده و به صورت مقاله ارایه می نماید.

## کلمات کلیدی:

کاشی، کاشی معرق، طراحی کاشی، معرق کاری کاشی

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/731659>

